

[Kirsten Jacobsen]

point bag fremsættelsen af forslaget, og jeg vil gerne forklare fru Lissa Mathiasen, Socialdemokratiet og alle andre, hvilke motiver der ligger bag. De tilstande, som alle nu har erkendt udgør et problem, har hersket i de sidste 5 år, men det er først inden for det sidste år, at man er blevet klar over problemets omfang, fordi parterne indtil da sørgede for at holde det hemmeligt. Men nu er det klokkeklart for enhver, efter at Konkurrencerådet fremlagde sin rapport, at den uvildighed, som den nuværende og opstrammede ejendomsmæglerbekendtgørelse forudsætter, ikke er til stede. Det vil med andre ord sige, at vi står med en lov, som bliver overtrådt hver dag.

Og jeg synes ikke, det er særlig flatterende, at et flertal siger: Jamen det ved vi godt, men når vi har nedsat et udvalg, venter vi på resultatet af udvalgets arbejde, og så må vi jo acceptere, at loven bliver overtrådt hver eneste dag. Jeg synes, det er betænkeligt, at et parlament kan indtage den holdning, og det er motiveringen for, at dette forslag kommer frem nu.

Og når man nu taler så meget om dette udvalg, forekommer det mig lidt underligt, at det først blev nedsat i december 1991, på trods af at den nuværende tilstand har hersket i 5 år. Man kan da ikke sige, at regeringen er hurtig til at komme op af stolene. Og jeg kan da også oplyse Folketinget om, at da det blev klart, at dette udvalg skulle nedsættes, og at man stod med et latent problem, tiggede og bad jeg industriministeren om at gøre noget ved det, så industriministeren selv kunne håndhæve loven på sit eget område. Men det har industriministeren klart og tydeligt meddelt skriftligt at hun ikke vil, ministeren har oven i købet fortalt, at det har hun heller ingen pligt til. Dernæst har hun sagt, at hvis der er nogen, der føler, at loven bliver overtrådt, kan de melde sagen til politiet. Det synes jeg ikke er flatterende for en minister. Ministeren kan ikke undskylde sig, ministeren har det overordnede ansvar for dette område, og dermed har ministeren også det endelige ansvar for, at loven simpelt hen konsekvent bliver overtrådt hver eneste dag.

For at give et par eksempler vil jeg gerne fremhæve nogle ganske få konsekvente ting, ikke bare enkeltstående eksempler, som er nævnt af andre ordførere. Da Boligministeriet i sin tid gav realkreditinstitutterne ret til at lave

disse franchiseaftaler, var det en klar forudsætning, at realkreditinstitutterne aldrig kom i besiddelse af ejendomsmæglerens arbejdsredskab, nemlig deres software. Det står klart og tydeligt i tilladelsen, men hvad er der sket siden? Der er indgået en aftale imellem Kreditforeningen Danmark og nogle banker om oprettelse af en boligbørs, og alle og enhver ved, at databasen ligger i Bikubens kælder. Det vil med andre ord sige, at selve den klare forudsætning, som lå til grund for aftalen, overtræder man her, fordi man ved, at regeringen accepterer de wild west-tilstande og har gjort det i 5 år.

Så har man nedsat et udvalg. Da jeg bad ministeren om at fremskynde udvalgets arbejde, fik jeg den besked, at det kunne man ikke, og det havde man heller ikke tænkt sig at gøre. Men jeg kan da forstå, at ministeren har ændret opfattelse.

Med hensyn til, at man praler så meget af den delbetænkning, vi lige har fået, vil jeg gerne sige, at man jo ikke rigtig har kunnet nå at se, hvad udvalget har beskæftiget sig med. Der er selvfølgelig nogle helt andre problemstillinger, som såmænd er alvorlige nok, i selve ejendomsomsættningen, nemlig at forbrugerne naturligvis skal have de rabatter, som ejendomsmæglerne får, osv. Men det var dog mere nærliggende at tage fat på de daglige overtrædelser af ejendomsmæglerbekendtgørelsen først, og hvis udvalget har haft arbejdskapacitet siden december 1991 til at fabrikere den bog, vi har fået omdelt, kunne man jo bare være begyndt et andet sted. Så kunne vi have haft et materiale, vi virkelig kunne forholde os til i dag.

Jeg synes virkelig, det er problematisk, for jeg er enig med hr. Tommy Dinesen, som sagde noget meget rigtigt. At købe en ejendom er faktisk noget, som kun sker ganske få gange i en families liv. Det er en stor økonomisk disposition, og både brancheorganisationerne og ejendomsmæglerne – men også Folketinget, som har givet ejendomsmæglerne denne statsautorisation – har vænnet befolkningen til at tro, at når man henvender sig til en statsautoriseret ejendomsmægler, får man en uvildig vejleder, som i det konkrete tilfælde varetager den pågældende families økonomi og anbefaler det, der er bedst, og det, der er billigst. Det kan man regne med.